

מסכת ידיים

פרק א משנה ב

בְּכָל הַכֵּלִים נוֹתְנִין לַיָּדַיִם, אֶפְלוּ בְּכָלִי גָלְלִים, בְּכָלִי אֲבָנִים,
בְּכָלִי אֲדָמָה. אֵין נוֹתְנִין לַיָּדַיִם, לֹא בְדָפְנוֹת הַכֵּלִים, וְלֹא
בְּשׂוּלֵי הַמַּחֵץ, וְלֹא בַּמְּגוּפַת הַחֲבִית. וְלֹא יִתֵּן לַחֲבֵירוֹ בְּחֶפְנִיו,
מִפְּנֵי שֶׁאֵין מְמַלְאִין וְאֵין מְקַדְּשִׁין וְאֵין מְזִין מִי תַּטָּאת וְאֵין
נוֹתְנִים לַיָּדַיִם אֶלָּא בְּכָלִי. וְאֵין מַצִּילִין בְּצֶמֶד פְּתִיל אֶלָּא
כֵּלִים, שֶׁאֵין מַצִּילִין מִיַּד כָּלִי חֶרֶשׁ אֶלָּא כֵּלִים: